

Revščina

DEFINICIJA IN MERJENJE REVŠČINE

Absolutna revščina: glede na sredstva za preživetje

Relativna revščina: glede na standarde določene družbe v določenem času

Drewnowski in Scott definirata (merita) absolutno revščino sledeče: prehrana, bivališče, zdravje

Temeljne kulturne potrebe: izobraževanje, prosti čas, varnost, rekreacija Ž presega pojem sredstev za življenje in materialne revščine

Kritike koncepta absolutne revščine: temelji na domnevi, da obstajajo minimalne osnovne potrebe za vse ljudi v vseh družbah.

ŽIVLJENJSKA KOŠARICA IN REVŠČINA

3.1. RELATIVNA REVŠČINA IN DEPRIVACIJA

PETER TOWNSEND - REVŠČINA KOT RELATIVNA DEPRIVACIJA

Revščina bi morala biti definirana v odnosu do standardov določene družbe v določenem času. Revščina ne vključuje le preprostega pomanjkanja materialnih dobrin.

Trije načini opredeljevanja revščine:

državni standard revščine (raven dodatnega denarnega nadomestila),

relativni dohodkovni standard revščine (identifikacija tistih gospodinjstev, katerih dohodek pade daleč pod povprečje med gospodinjstvi z isto sestavo).

Revščino lahko objektivno opredelimo in se ji dosledno posvetimo samo z vidika koncepta relativne deprivacije.

Družba je tista, ki določa človekove potrebe.

Londonska študija: materialna deprivacija (prehrana, oblačila, bivališče, hišni pripomočki, okolje, lokacija pri delu), družbena deprivacija (pomanjkanje pravic v zaposlitvi, družinske skrivnosti, integriranost v družbo,...).

Objektivna deprivacija (z uporabo indeksa deprivacije) in subjektivna deprivacija (stopnja dohodka, ki bi ga določeno gospodinjstvo potrebovalo, da bi se izognilo revščini).

Kritike Townsendovih zgodnjih raziskav: neustrezen je indeks za določanje revščine (samovoljnost)

3.2. INDIVIDUALISTIČNE IN KULTURNE TEORIJE REVŠČINE

INDIVIDUALISTIČNE TEORIJE

Krivdo za revščino zvalijo na reveže. Družba ni odgovorna za potešitev potreb revnih.

KULTURA RAVŠČINE

Kot vzorec življenja, ki usmerja vedenje, ima kultura revščine naslednje elemente: individualna raven (močan občutek marginalnosti, nemoči, odvisnosti, manjvrednosti, fatalizem...), raven družine (prosta zveza, sporazumne poroke, zapuščanje materin in otrok, ločitev), raven skupnosti (pomanjkanje učinkovite participacije in integracije).

Nizki dohodki, nezaposlenost in podobno, ne pa kultura revščine, silijo revne, da reagirajo tako, kot reagirajo (situacijska prisila).

SITUACIJSKA PRISILA - ALTERNATIVA KULTURI REVŠČINE

Teorija o moških pomanjkljivostih: moški se vedno bolj obračajo k družbi v podobne položaju; njihovi pogovori se sučejo okoli zakonske zveze in njenega poloma, neuspeh se pripisuje moškosti, ki jo označujejo s potrebo po seksualni raznolikosti in avanturi, popivanjem, preklinjanjem in agresivnim vedenjem. Teorija moških pomanjkljivosti ublaži neuspeh in ga na nek način spremeni na uspeh.

3.3. RAZREDNO DNO IN REVŠČINA

CHARLES MURRAY - RAZREDNO DNO V VELIKI BRITANJI

Pripadniki razrednega dna niso bili preprosto najrevnejši člani družbe - to so bili tisti, katerih način življenja je vključeval določen tip revščine, to je določene oblike vedenja.

Murray svoje trditve dokazuje na treh področjih: nezakonska rojstva (večina nezakonskih otrok se rodi ženskam iz nižjega družbenega razreda), kriminaliteta (skupnost je razdrobljena, sumičavost, zapiranje v svoje domove, majhni dečki posnemajo starejše moške) in nezaposlenost (nepripravljenost mladih moških za delo).

KRITIKE MURRAYA

Alan Walker - obtoževanje žrtev

Revnim ne preprečujejo uspeha njihove vrednote ampak pomanjkanje možnosti. Walker za slabe razmere krivi vladno politiko. Prepričan je, da so revni žrtve socialne politike, ne pa vzrok socialnih problemov v družbi.

Joan C. Brown - samohranilstvo

Kritizira Murrayeve ideje o samohranilstvu.

Nicholas Deakin - Murrayav trinožnik

Nezakonska rojstva niso tñajčistejša oblika življenja brez starševŤ, saj veliko nezakonskih otrok živi s sostanujočim, a ne poročenim roditeljem. Drugi del kritike pa gre na Murrayjevo uporabo statistik.

Anthony Heath - stališča razrednega dna

Na podlagi ankete ugotovi, da bi 86% pripadnikov razrednega dna rado dobilo redno plačano zaposlitev.

FRANK FIELD - IZGUBLJANJE

Na razredno dno gleda kot na žrtve družbenih sprememb in vladne politike. Meni, da je razredno dno sestavljeno iz treh glavnih skupin:

dolgoročno nezaposleni,

samohranilske družine,

starostni upokojenci.

Člani Fieldovega dna imajo skupno to, da so vsi odvisni od državnih podpor, ki so prenizke, da bi jim zagotovile sprejemljiv življenjski standard, in da imajo malo možnosti, da bodo ušli odvisnosti od podpor.

Field pripisuje razvoj razrednega dna štirim glavnim vzrokom:

naraščajoča stopnja nezaposlenosti,

družbene spremembe in vladna politika

življenjski standard v družbi kot celoti se je povečal

družba vse bolj obtožuje revne za njihov nesrečni položaj

3.4. KONFLIKTNE TEORIJE REVŠČINE

Nezmožnost družbe, da bi pravično razdelila svoje vire je tista, ki pojasnjuje nenehen obstoj revščine. Za revščino niso odgovorni tisti, ki trpijo.

REVŠČINA IN DRŽAVA BLAGINJE

Tisti, ki so odvisnih od državnih podpor so največja skupina revnih. Toda država blaginje še vedno največ prispeva k zmanjševanju revščine.

REVŠČINA, TRG DELOVNE SILE IN MOČ

Weber: človekov razredni položaj je odvisen od njegovega tržnega položaja. Odvisen je od sposobnosti posameznikov in skupin, da vplivajo na trg delovne sile v lastno korist, tako da bi povečali nagrade, ki jih prejema.

Zagovorniki teorije dvojnega trga delovne sile menijo, da nudijo delovna mesta na primarnem trgu delovne sile stabilno zaposlitev, možnosti za napredovanje, možnosti izobraževanja in razmeroma visoke plače. Sekundarni trg delovne sile pa je ravno obraten.

Spremembe na trgu delovne sile v VB (materialna industrijska proizvodnja je v zatonu, temu pa ustreza porast v storitvenem sektorju, kar pa ne zagotavlja ekonomske varnosti, saj so ta dela honorarna, slabo plačana in nestabilna; gospodarska sprememba je zadela določene dela države v različnem času, kar je povzročilo regionalno zaposlenost in revščino; zaton sindikalizma je zmanjšal možnost delavcev, da bi branili svoje pravice in si tako zagotovili, da bi jih njihova zaposlitev ubranila pred padcem v revščino) so ustvarile vzorec nezaposlenosti, ki povečuje ranljivost za odvisno od socialne podpore (Dean in Taylor - Gooby).

REVŠČINA IN STRATIFIKACIJA

Peter Townsend: razred obravnava kot glavni dejavnik, ki določa proizvodnjo, razdelitev in prerazdelitev resursov.